

er fuldstændig fritstillet, hvorimod en enlig kvinde, der har fået et barn på naturlig vis, er forpligtet endda under strafansvar til at medvirke til at afklare, hvem der er barnets far?

Jeg synes, at der er et spørgsmål her, som både regeringen og i hvert fald Folketinget bør forholde sig til, for at der ikke skal opstå tvivl. Jeg tror, at hvis det her bliver vedtaget, så må man herefter opgive at ville fastslå barnets fædrene ophav. Det vil så sige, at det får langt, langt videre konsekvenser, end det gør for det ret lille mindretal af kvinder og børn, som det her drejer sig om.

Jeg vil anbefale Folketingets medlemmer at stemme imod det foreliggende lovforslag.

Margrete Auken (SF):

Hr. Jens Rohde sagde lige før, at vi ikke må blande os i folks etiske valg. Jeg vil lige minde om, at vi ikke bestiller andet i Folketinget. Det er sådan set det, vi gør herinde, altså blander os i folks etiske valg, da det ikke er til at få øje på den store forskel mellem etik og politik. Vi blander os, og det skal vi. Vi skal gå ind og sige, hvad vi synes er forsvarligt.

Jeg er meget ked af, at det ændringsforslag, som jeg havde stillet – ikke på vegne af mange, men der var mange, der bakkede det op – om at vi, hvis der ikke var en kendt far, så sikrede, at donors anonymitet ikke skulle opretholdes i de her situationer. Det blev nedstemt. Men det er simpelt hen tarveligt over for barnet på forhånd og principielt og med lovgivningens opbakning at berøve det muligheden for at få kendskab til sin far.

Det er ikke det samme som at sige, at det er forbudt at få børn, når man ikke kender faderen. Det ville jo være vrøvl. Der fødes mange af den slags børn. Men vi skal ikke på forhånd gå ind og sige, at den ret har den absolut svageste part i den her diskussion, nemlig barnet, ikke. Og det er det, som det her forslag nu går ind og siger, hvor vi siger: Vi berøver barnet den ret. Det er fuldstændig ubeskyttet på det punkt.

Det er baggrunden for, at vi alligevel er mange, der er nødt til at stemme imod forslaget, for vi vil ikke berøve barnet den ret helt principielt. Det er ikke det samme som at sige, at man så blander sig i, hvad folk i øvrigt gør. Hvis en mor siger, at hun ikke vil fortælle barnet, hvem faderen er – hun kan oven i købet være i den situation, at hun ikke ved det; det kan forekomme – er det hendes ansvar, men det vil ikke være noget, hvor vi har sagt, at barnet princi-

pielt ikke har ret til at vide, hvem der er far. Det er noget, hun påtager sig ansvaret for, og det giver en helt, helt anden situation også set fra vores side.

Jeg vil også godt sige, at jeg synes, det har været utroligt belastende i hele den her debat, at der har været en gruppe anført af en bestemt gruppe lesbiske, som har sagt: Vi er diskriminerede, uanset hvad I siger, så er vi diskrimineret. Det er, som om de næsten har sagt: Og det vil vi også helst være. De fleste medlemmer har i dag fået et brev fra to kvinder, hvor det næsten er, som om det er en programerklæring: Vi vil være diskrimineret.

Lad mig så sige det igen – ikke med henblik på at få nogle, der ikke i forvejen kan lytte, til at lytte, for jeg ved, at det er forgæves – at langt de fleste, ikke alle, det vil jeg gerne medgive, af de folketingsmedlemmer, der stemmer nej til det her forslag, på ingen måde har den mindste indvending hverken mod den lesbiske samlivsform, eller – vil jeg så tillade mig at påstå – at lesbiske får børn.

Jeg kender mange lesbiske, der har børn, og som har opført sig ansvarligt over for disse børn, som sørger for, at barnet kender sin far. Nogle af dem har fædre, som vil gå ind og påtage sig et fædreansvar, det er der andre, der ikke vil. Jeg ved ikke, om de kan komme i den situation, at de også har fritaget barnet fuldstændig fra rettigheder i forhold til den far.

Lad det så være sagt til nogle af de lesbiske, der har sagt, at når de var imod vores ændringsforslag, var det, fordi man kunne risikere alt muligt med retslige følger: Det er noget sludder, for det stod jo i ændringsforslaget, at det kunne man ikke. Det skal bare lige være sagt én gang til. Jeg venter ikke, at det her bliver læst, for der er gruppe, der ikke vil høre, som stikker fingrene i ørerne og siger: Vi bliver diskrimineret, uanset hvad man siger.

Dem kan jeg ikke gøre noget for, men lad det nu stå til bogen og til protokollen, hvad det er et flertal af os, der stemmer imod det her forslag, har sagt: Vi beskytter udelukkende barnet, og det er ikke vores opgave på forhånd at skabe retligt forringede tilstande for de børn, som vi går ind og tager ansvaret for i det her samfund. Det er ikke vores opgave, og derfor siger vi nej til det her forslag.

Hvis vi på et tidspunkt kommer igennem med at få ophævet donoranonymiteten generelt – jeg tror nemlig, at det er derhen, vi skal – så er jeg på plads med det samme og stemmer for,